

камък и джбъ; хитрия — *лисица*; богатия — *Крезъ*; тъй и руската Императорица Екотерина II была наречена *сѣверна Сепирамида*; Петербургъ *сѣверна Палмира*. Подобно у Державина намѣрвамы тѣзи хубава метафора:

«Кога са смѣешь, ты си *сирена*,

Когато плачешъ — *крокодилъ*!»

Предмѣтытъ, които служатъ за постоянны бѣлѣзы на извѣстны понятія, наричатъ са *символы*; тъй орелтъ е символъ на далеко виждане, магарето — символъ на глупостта и упоритостта, джбътъ — символъ на твърдостта и пр.

Распространената метафора, въ която смисълтъ е прѣнесенъ не само на една дума, а на цѣло съчинение, казва са *аллегорія*, или иносказаніе (отъ ἄλλος — *иный*, другъ и ἀγορεύω — *сказвамъ*). Тѣй, въ баснитѣ, подъ видъ на измысленно едно произшествіе съ животнытъ или съ бездушны нѣкои смѣщества, ный разбирамы постѣпкытъ на челоуѣцытъ.

* Този тропъ може да служи за изворъ на *притчы*, *емблемы*, *пословицы* и *патанкы*, значеніето и употребеніето на които сѣ познаты. Въ туй отношеніе, аллегоріята са нарича *метонимія* (отъ μετὰ — *прѣ* и ὄνομα — *име* = *прѣименованіе*), въ която предъидѣщето са зема за послѣдующе, и наопаки; дѣйствието за причина, и наопаки. Прим.:

Изважда ножъ (вм. готовъ на бой).

Страна запусъла (— слѣдствие отъ боя).

Той си носи главата въ торба (— челоуѣкъ безъ страхъ и който са излага на опасность).

Прочитамъ Цицерона, Милтона, Фенелона, Расина или Волтера (— тѣхнытъ съчиненія).

Той пие вино изъ кристалъ (— отъ кристална чаша).

Иый преминѣхмы наедно цѣлы петь пролѣти (— цѣлы петь години).